

Proč taková nenávisť?

LIBOR ČÍHAL

Loni v srpnu po deseti letech snah skoncovat s islamisty opustili s fiaskem francouzští vojáci Mali, nyní jsou Francouzi nežádoucí i v Burkina Faso. Francouzské vojáky nahradí oddíly ruské vojenské skupiny Wagner, která už působí v Mali, Libyi, Súdánu a ve Středoafričské republice. Jev je doprovázen stovkami mainstreamových analýz a komentářů ve Francii, USA, Británii aj., vesměs všechny vývody mají jeden konec: je to zásluhou ruské propagandy, z které západní mainstream dělá všemohoucího satana. Přitom jeden důvod je přirozenější, v zemích Sahelu je džihadistická hrozba mnohem iminentnější než kdykoliv předtím, obyvatelstvo má jednoduše strach o život. Sice víme od českých natovských trubek Fialy a Adamové, že strach je populistickou chorobou, lidsky je ovšem strach obyvatel Sahelu víc pochopitelnější než žvanění českých trubek. Vojenská skupina Wagner působí v Mali, Libyi, Súdánu a ve Středoafričské republice, popularita Wagnera v afrických zemích je daná tím, že je efektivnější než západní vojáci, je

velmi působivé, že jeho příslušníci bojují v jedné řadě s Afričany, Francouzi a Američané bojují z letadel nebo z dobře opevněných základů. V poslední době po atentátech v prozápadních baštách Beninu a Togu, i tam roste protifrancouzská atmosféra. Počátkem ledna prezident Burkina Faso Ibrahim Traoré dal Francouzům lhůtu jeden měsíc na opuštění země. V Burkina Faso se několik měsíců masově demonstruje proti Francii, na sociálních sítích jsou Francouzi zobrazováni jako krysy nebo zombii a afričtí vojáci jsou asistováni ruskými vojáky. Při demonstracích i na sociálních sítích se vedle vlajky země objevují ruské vlajky, francouzská média se domnívají, že kampaň proti nim organizují Rusové. Nějaký důvod si Francouzi musí najít, v africkém mediální prostoru panuje svoboda, je logické, že do soutěže mohou vstoupit i Rusové, na rozdíl od českého mediálního prostoru, který je zglajchšaltován natovským fašismem.

V prosinci požádala vláda Burkiny Faso Francii, aby odvolala svého velvyslance, který se vměšuje do vnitřních záležitostí země, Macron to odmítl. Élie Tenenbaum napsal v Le Monde, že bez francouzské přítomnosti nebude v Sahelu ani bezpečnost, ani francouzský vliv. Moskva měla otevřít v Africe novou frontu proti západu, která se opírá o demagogii surovinového vykořisťování Afriky Západem. Afričané se domnívají, že bezpečnější než s Francouzi budou s ruským Vagnerem a i cizí vliv se musí demokraticky diverzifikovat k perspektivnějším horizontům. Macrona neschopnost vést stát je v případě politiky vůči Africe očividnější než v jiných oblastech, klíčem k francouzské africké politice byla vždy vize velké francouzské civilizace a povinný prezidentův patos, s větším menším úspěchem to platilo od de Gaulla až po Hollanda. Macron ponižuje Francii, jeho patos spočívá na nesčíslných prosbách o odpuštění nějakých smyšlených vin z minulosti a nemaskovaném pohrdání vlastní civilizací. Evidentně to působí na Afričany velmi negativně, jak v Africe, tak ve Francii. Macronovou zásluhou Francie velmi rychle ztratí v Africe svůj staletý

civilizační vliv. Macronova politická neschopnost a malá citlivost jdou až tak daleko, že Francie není schopna profitovat z civilizační příbuznosti zemí Frankofonie.

V poslední době se pozoruje velká mainstreamová nervozita spojená s představou, že Francie ztratí vliv i v zemi, která je jí tradičně velmi blízká, v Pobřeží slonoviny, opět to francouzský mainstream přikládá ruské propagandě, která by v tomto případě musela snad být přímo napojena na boží kancelář. Francouzská ministryně Catherine Colonna schválně dorazila do Pobřeží slonoviny, aby osvětlila černým pravdu. V místní televizi: „Apeluji na vás, nepadněte do ruské desinformační léčky, lehce otráví mládež. Jsme morálnější, školíme, jak pomoci zemědělství i jak vylepšit tisk?!“ Ještě by měla říct komu patří miliardy z exportu kakaa a doly. Francie si počíná ve svých bývalých koloniích velmi arogantně, např. v Čadu se s francouzskou pomocí stal prezidentem syn bývalého čadského prezidenta Débyho, v Pobřeží slonoviny Francie řadu let protěžuje prezidenta Ouattaru, včetně znásilnění ústavy, změnu vlády, která ji není výhodná, jako v Mali, vydává za antidemokratickou.

Jak je možné, že se protifrancouzská nálada objevuje právě dnes, kdy francouzská Afrika není aktuální, spekuluje bývalý americký velvyslanec ve Středoafričské republice Jeff Hawkins, podle něho tu pro Rusy existuje velmi příznivý terén. Bývalý velvyslanec přiznává: „Francie se dlouhé roky vměšovala do vnitřních záležitostí zemí bývalé francouzské Afriky.“ Bývalý diplomat tvrdí, že afričtí politici záměrně vyvolávají staré antifrancouzské resentimenty a populisticky používají narativy o africké emancipaci od zahraničních vlivů. Západní pochopení reality je vesměs velmi částečné a dynamice reality moc neodpovídá, mainstreamové analýzy jsou předem vsazeny do ideových pověr o universálních cílech, které jsou automaticky čistě americké. Afrika před čtyřiceti padesáti lety prošla opojným obdobím nezávislosti a následovalo padesátileté období vadné emancipace nebo nerealistické dohánění Západu, tento typ

emancipace přisoudil Africe inferiorní roli. Dnes se setkávají dva faktory: západní vize přestaly být perspektivní, západní svět po dvě stě letech ztrácí energii a vývojovou vitalitu a Afrika je dostatečně silná, aby vstoupila do třetí periody nezávislosti, kterou charakterizuje svoboda multipolárního světa.

■ ■ ■ ■ ■ (5 votes, average: 5,00 out of 5)

>> Podpora

Svobodný svět nabízí všechny články zdarma. Náš provoz se však neobejde bez nezbytné finanční podpory na provoz. Pokud se Vám Svobodný svět líbí, budeme vděčni za Vaši pravidelnou pomoc. Děkujeme!

Číslo účtu: 4221012329 / 0800

>> Pravidla diskuze

Než začnete komentovat článek, přečtěte si prosím pravidla diskuze.

>> Jak poslat článek?

Chcete-li také přispět svým článkem, zašlete jej na e-mail: redakce (zavináč) svobodny-svet.cz. Pravidla jsou uvedena [zde](#).

•

Markýza napsal:

08/02/2023_(08:53)

Jak je možné, že se protifrancouzská nálada projevuje právě dnes?
No.....jestli ono to nebude tím, že to takhle prostě chodí. Kápo velí a velí a velí, až se s ním někdo utká – no a pak se k tomu vbouřenci postupně přidávají ti, co by si sami netroufli.

Odpovědět